

UZASADNIENIE

Powód **P. B.** wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kwoty 7000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 2 marca 2016r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu podał, że w dniu 1 lutego 2016r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został należący do niego samochód marki F. (...) o nr rej. (...). Pozwana nie kwestionowała co do zasady swojej odpowiedzialności, której źródłem było zawarcie umowy ubezpieczenia OC i w toku postępowania w sprawie likwidacji szkody wypłaciła powodowi kwotę 8779,46 zł. Zdaniem powoda, kwota ta nie odpowiada wysokości poniesionej przez niego szkody. Ze zleconej przez powoda prywatnej ekspertyzy wynika, że koszt naprawy pojazdu winien wynieść 16 585,96 zł. Mając na uwadze powyższe, powództwo o zapłatę różnicy pomiędzy odszkodowaniem należnym a wypłaconym jest zasadne (k. 3 - 4).

Pozwana (...) **Spółka Akcyjna w W.** wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew nie kwestionowała co do zasady swojej odpowiedzialności odszkodowawczej wobec powoda z tytułu OC. Nie zgodziła się natomiast ze stanowiskiem powoda co do wysokości kosztów naprawy pojazdu stwierdzając, że wypłacone przez nią odszkodowanie pokryło wyrządzoną podczas kolizji szkodę w majątku powoda.

Zdaniem pozwanej, istotne znaczenie dla ustalenia wysokości szkody ma to, w jaki sposób pojazd został faktycznie naprawiony, przy zastosowaniu jakiego rodzaju części i stawki za robocizną (k. 22 - 23).

Pismem z dnia 7 lipca 2017r., powód rozszerzył powództwo do kwoty 9785,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od wskazanych kwot i dat (k. 81).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 1 lutego 2016r. doszło do wypadku, w wyniku którego uszkodzony został stanowiący własność powoda samochód marki F. (...) o nr rej. (...). Pojazd sprawcy szkody był ubezpieczony od OC u pozwanej.

bezsporne – potwierdzone dokumentami w aktach likwidacji szkody nr (...)

W toku prowadzonego postępowania likwidacyjnego, w oparciu o sporządzoną kalkulację naprawy, pozwana przyznała powodowi odszkodowanie w wysokości 8779,46 zł.

bezsporne – potwierdzone dowodami w postaci kalkulacji z k. 8 – 12

W dniu 1 marca 2016r. została sporządzona na zlecenie powoda prywatna kalkulacja naprawy, w której wyliczono wysokość tych kosztów na kwotę 16 585,96 zł.

dowód: wydruk kalkulacji z k. 13 - 16

Wartość niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy, pozwalających na przywrócenie go do stanu poprzedniego wyniosły 18 564,51 zł brutto.

dowód: opinia biegłego z zakresu mechaniki samochodowej P. A. z k. 47 - 60

Brak jest podstaw do zakwestionowania autentyczności złożonych do akt sprawy dokumentów.

Sąd podzielił wnioski opinii biegłego z zakresu mechaniki samochodem. Opinia ta jest jasna, logiczna i rzetelna; brak jest zatem podstaw do jej podważenia.

Sąd ostatecznie pominął dowód z uzupełniającej opinii biegłego, skoro biegły zajął w treści opinii podstawowej jasne stanowisko co do kwestii poruszonych w piśmie pozwanego z dnia 13 czerwca 2017r.

Żadna ze stron nie podważała wniosków biegłego wnosząc o przeprowadzenie kolejnej opinii biegłego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne.

Na gruncie rozpatrywanej sprawy powód domagał się od pozwanej uzupełnienia wypłaconego odszkodowania ostatecznie o kwotę 9785,05 zł (art. 435 par. 1 w zw. z art. 436 par. 1 kc i art. 822 kc).

Pozwana nie kwestionowała co do zasady swojej odpowiedzialności za skutki wypadku, któremu uległ pojazd powoda w dniu 1 lutego 2016r.

Spornym pomiędzy stronami pozostawał koszt naprawy pojazdu, w tym – przyjęte do jego wyliczenia ceny części zamiennych i stawka za roboczogodzinę.

Należy zauważyć, że odszkodowanie z tytułu uszkodzenia pojazdu obejmuje **celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty przywrócenia do stanu poprzedniego** (art. 363 kc), przy czym w orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażany był pogląd, że poszkodowany ma prawo oczekiwać zwrotu tych kosztów, które pozwalają na dokonanie naprawy dającej gwarancję skuteczności, przy użyciu części nowych, a nawet oryginalnych. W szczególności poszkodowany, nie będąc profesjonalistą, nie ma obowiązku poszukiwania zakładu naprawczego, który wykona naprawę najtaniej, ale bez gwarancji skuteczności tej naprawy (por.: uzasadnienie uchwały SN z 13 czerwca 2004r., sygn.. III CZP 32/03, wyrok SN z 25 kwietnia 2002r., sygn.. I CKN 1466/99, wyrok SN z 29 lutego 2002r.).

W konsekwencji należy przyjąć, że punktem wyjścia dla ustalenia kosztów robocizny związanej z przywróceniem pojazdu do stanu poprzedniego powinna być nie najniższa spotykana na rynku stawka, ale stawka zbliżona do średnich stawek stosowanych na rynku lokalnym z zastrzeżeniem prawa wyboru przez poszkodowanego warsztatu, który – w jego ocenie – daje gwarancję wykonania skutecznej naprawy (nawet gdy stosowana w nim stawka będzie nieco wyższa od przeciętnej).

Celem ustalenia wysokości szkody poniesionej przez powoda, w szczególności kosztów przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed szkody, Sąd dopuścił w niniejszym postępowaniu dowód z opinii biegłego z zakresu mechaniki samochodowej.

Z ustaleń biegłego wynika, że koszt naprawy pojazdu wyniesie 18 564,51 zł brutto. Wartość ta została wyliczona przy założeniu, że do naprawy zostaną użyte wyłącznie części oryginalne oraz że zostanie zastosowana stawka za roboczogodzinę w wysokości 110/ 110 zł netto dla prac blacharsko – lakierniczych. Wobec sprzedaży pojazdu, nie zostały przeprowadzone jego oględziny.

W ocenie biegłego mogą zachodzić różnice pomiędzy częściami oryginalnymi a częściami zamiennymi oferowanymi na wolnym rynku (m.in. oznaczonymi symbolem (...)), o których jakości zaświadcza producent części, a nie producent pojazdu. Jak wynika z treści opinii, zastosowanie części oryginalnych zapewnia w największym stopniu bezpieczną eksploatację pojazdu. Biegły nie znalazł przy tym podstaw do przyjęcia, aby części znajdujące się pojeździe przed kolizją były wadliwe lub nie pochodziły od producenta pojazdu.

Wyliczenie uśrednionej stawki za roboczogodzinę zostało dokonane w oparciu o szacunkowe dane o stawkach stosowanych przez warsztaty na terenie miejsca zamieszkania poszkodowanego.

Jak wskazano powyżej, sformułowane przez biegłego wnioski (zwłaszcza w zakresie przyjętych do wyliczenia cen części zamiennych) nie zostały skutecznie podważone w toku niniejszego postępowania. Nie dysponując wiedzą specjalną i nie dostrzegając błędów w rozumowaniu biegłego, Sąd nie mógł zatem ich pominąć przy dokonywaniu ustaleń w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych przepisów w związku z art. 481 par. 1 i art. 817 par. 1 kc, Sąd uwzględnił żądanie powoda w części wskazanej w pkt I sentencji wyroku, zaś w pozostałej części powództwo oddalił (co do nieznacznej części żądania zasądzenia odsetek za opóźnienie).

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 98 k.p.c. (pkt III sentencji wyroku).

W pkt IV sentencji wyroku Sąd nakazał ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Olsztynie) nieuiszczoną część opłaty sądowej (od rozszerzonego powództwa).

SSR Anna Kabzińska

Zarządzenie/

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)